

במדינה

(המשך מעמוד 25)

הציעה קפ"ח למשפחה להעביר את נעמי למרכז הרפואי החדש ע"ש הרצפלד ב"גדרה, שהוא המשוכלל והמודרני ביותר בארץ.

"אולם הם סירבו, ומחויקים אותה בבית. כעת הם באים ומבקשים להקדים את ה"משפט כי אין ביכולתם לטפל בחולה, מחוסר אמצעים! אם הנערה תישלח לאישפוז — יש לקוות לשיפור מצבה שם".

קול מונמוני. דיווח ד"ר גדעון ברהם, מנהל המחלקה הנורולוגית בבית-החולים

יצא לפועל. באותו יום ירד גשם שוטף, ובן-גוריון הישיש נשאר בבית. קשה לראות זאת. במבט ראשון, אולם ציורו של אבי מהווה בעצם קלסתר של הזקן — המבוסס על שמו. מספר אבי: "החלטתי לצייר משהו שיהיה קשור בשמו של בן-גוריון ובאהבתו לתנ"ך, זפירי רקתי את שמו לחלקים: דויד — בן — גור — יון.

"וכך ציירתי את דויד המלך מהתנ"ך, עם נבל בידו. שיער אדמוני וכתר, כמו שמתאר בכתבי-הקודש. אחר-כך ציירתי בן קטן, שיושב על חלקו האחורי של



נעמי לפני האסון
"אתה הורג אותי!"

האריה, שרעמתו דומה לשעריו של הזקן. הבן מחזיק בזנבו של הגור.

"וברקע המדברי ציירתי יון זכר."

סוד פרטי. אבי, רווק, תל-אביבי ויליד הארץ, נמשך אחרי הציור עוד מגיל רך. כשהתבגר מעט התחיל לפתח את כישוריו במרעדון הנוער לאמנויות ביפו העתיקה. אחר המשיך בבצלאל שבירושלים וסיים במכון אבני בתל-אביב.

איש לא היה יכול לעזור לו אפילו לרכוש חומרי צביעה, שלא לדבר על מימון לימודיו. הוא חסך כל אגורה פנויה, נמנע מבילויים ומכל מותרות.

"אני לא משתמש במכחול, אלא במזרז-קים, בגדלים שונים, שלתוכם אני מכניס את הצבע שייצירתי. בגלל המורקים האלה

תל-השומר: "דיבורה של נעמי מוגבל ל-רוב לביטויים כמו, תהיה בריא' בקול מוגבר טוני. היא יכולה להבין פקודה, אבל אינה מביעה איון מחשבת ספונטנית. היא צוחקת או בוכה ללא סיבה. יש לראותה כנכה במאה אחוז. היא איננה מסוגלת לשרת את עצמה, וזקוקה מיד לטיפול תמידי."

הווי

הפורטרט האחרון

"שנה תמימה שמרתי את התמונה אצלי בתקווה שהזקן יבוא לבקר אותנו שוב, אבל הוא לא בא. עכשיו, לאחר מותו, אתן אותה במתנה לבני-בית, כדי שתקשט את הצריף בו הוא התגורר בשדה-בוקר."



צייר אבי והפורטרט של הזקן
דויד + בן + גור + יון

ניסו לזרוק אותי מבצלאל. "אני מצייר רק לאורך, כל ציור מורכב מקווי אורך בלבד.

"אני מצייר על בד, בצבעי שמן שאני מייצר בעצמי מאבקות ונחלים שונים, שאינם בשימוש אצל ציירים אחרים. איזה? זה הסוד המקצועי שלי."

אבי בן-ברוך (23) צייר את הפורטרט של דויד בן-גוריון לכבוד ביקורו המיוחד של הזקן כאורחה של תל-אביב. במסגרת הביקור אמור היה בן-גוריון להיפגש גם עם בני-נוער תל-אביבים, ואלה החליטו כי הציור שיכין אבי יהיה מתנתם לזקן.

פורטרט מקורי. אלא שהביקור לא



שער מלכותי
רונית בלנק, מלכת המיס 1973, מציגה את שערה לאחר טיפול במוצרי "וולה". כל השנים נהגה "וולה" לארח את כל המועמדות הסופיות לתחרות מלכת המיס. השנה, עקב המצב הביטחוני בחזיתות המלחמה השונות, נאספו רק המלכה ושתי סגניותיה לביקור מלכותי במיפעל.

על חוט

השערה

ה מסורת הפכה כבר את הביקור למעין אירוע משפחתי: מדי שנה, נהגו המועמדות הסופיות לתחרות מלכת המיס לערוך ביקור, לאחר התחרות, במיפעל מדי שנה הרי המארחים, ובראשם מיכאל בראון, מנכ"ל וולה, נשארו באותו הרכב, קיבלו בלבביות את פני הדור החדש של הנערות. אלא שהשנה קטעה המילחמה את המסורת. התחרות עצמה נערכה לפני המילחמה. הביקור — בעולם אחר, בעולם שאחרי המילחמה. ואכן, הסיור, שהיה מתאים לזמנים שלווים יותר, נערך בעיקר מבחיפה עקרונית — במאמץ לשמור על מיסגרות החיים הנורמליות, לנסות להמשיך, במידת האפשר במקום שהחוט נקטע. וכך התקבלו בשבוע שעבר היפהפיות באותה קבלת-פנים לבבית מימים ימימה.